

Posudek oponenta bakalářské práce **Lubomíra Cingla:**
Measuring Inequality: Trends and Determinants of Income
Inequality in Developing Countries.

Vypracoval: doc. ing. Vladimír Benáček, CSc.
Praha, 15-6-2007

Autor se v tomto případě pustil do skutečné vědecké práce a v podstatě na 90 stranách napsal učebnici jak se měří a interpretuje nerovnost mezi zeměmi a nerovnost uvnitř společnosti. Zřejmě taková učebnice u nás dosud výrazně absentovala, protože přesto, že autor se odvolává na téměř stovku studií, ani jediná (!) nepochází od nás.

Pokud jde o rozvržení práce, i zde je postup velice racionální: začíná se s ujasňováním základních pracovních pojmu a motivacemi ke sledování rovnosti, či nerovnosti (kapitoly 1-3). Autor se zde výrazně spoléhá na výzkum Milanovače (cituje z 10 jeho titulu), nicméně možná právě ve 3. kapitole (o optimální úrovni nerovnosti) by si filozofické pozadí daného problému zasloužilo hlubší diskusi a věnování výraznější pozornosti pracem Rawlse, Nozicka a Sena. Měřit nerovnost, aniž se důkladně vysvětlí co vše na nerovnosti může lidem vadit a jak různě se může proti nerovnosti intervenovat, je přece jen samoučelné.

Kapitola 4. prezentuje velice důkladně metody měření, na což v další kapitole navazuje výklad dekompozic a úprav výchozích konceptů a v 6. kapitole zase pohled na dynamiku změn v nerovnostech mezi zeměmi /tj. jejich konvergenci, či divergenci/.

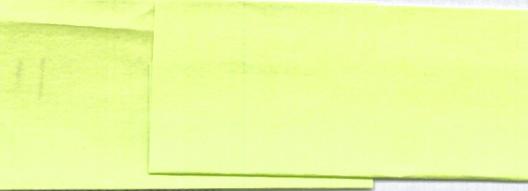
Poslední dvě kapitoly se týkají empirických aplikací a teorií, které modely pro měření příčin nerovnosti mohou vysvětlit. Tato část práce, pokryvající 25 stran, obsahuje nejvíce originálních přínosů autora. Bohužel nemohl jsem posoudit do jaké míry byla specifikace aplikovaného modelu původním řešením – zřejmě ale ne zcela původním, protože převzatá data navazovala skutečnost, že tyto proměnné už používali jiní autoři v jiných odhadech. To by měl pan Cingl blíže vysvětlit, aby právě v tomto bodu ohledně původnosti, či recyklace myšlenek nedocházelo ke zbytečným nedorozuměním (navíc možná i v jeho neprospech).

Samotné tři alternativní techniky odhadu jsou hodně náročné, což si zaslouží uznání. Čtenář by ale uvítal dřívější a tím i méně konfúzní popis proměnných modelu, které přicházejí o 6 stran později, než by bylo vhodné. Diskuse rozdílných závislostí mezi proměnnými dle alternativ odhadu je zajímavá a vyvolává další zájem o tom, jak se nerovnosti mezi společnostmi vlastně vyvíjejí a jaká je v tomto ohledu role vládních politik v jednotlivých zemích. Určitě je zde stále prostor pro širší a hlubší analýzu a popis výsledků.

Závěry:

Autor Lubomír Cingl napsal velice dobrou práci, která se opírá o aktuální zdroje, které jsou současně špičkami v daném oboru. Auto má výbornou angličtinu a výklad je značně čitivý. Empirická část práce má zřejmě originální charakter (což by autor měl vysvětlit), náročné výpočty jsou kvalifikovaně provedeny a tím celkové ocenění práce by mělo být vysoké.

Navrhovaná známka: výborně (bez výraznějších nedostatků).

Vladimír Benáček